

a főbaj! — oly sok és nagy területen uralomra jutott, hogy igenis vissza kell azt szorítanuk. Ne féljünk attól, hogy egészen kiirthatnók. Elég szívós és kemény legény a gyertyán, akárhogyan irtják, mégis meg fog maradni erdeinkben.

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

Kivonat

az Országos Erdészeti Egyesület 1922. június hó 11-én, Budapesten tartott rendkívüli közgyűlésének jegyzőkönyvéből.

Kaán Károly alelnök, miután kegyeletes szavakkal emlékezett meg Horváth Sándor tb. elnök elhunytáról, így folytatja:

Mi ma elnökválasztó ülésre ültünk össze. Nem hívtuk össze eddig az Országos Erdészeti Egyesület elnökválasztó közgyűlését azért, mert még ezzel a várakozással is tanujelét akartuk adni annak, hogy a mi boldogult elnökünket mélyen gyászoljuk, távozását őszintén fájlaljuk és ennek azzal is kifejezést adunk, hogy az ő helyét egyhamar nem töltjük be.

Az Országos Erdészeti Egyesület azonban a mai igen nehéz körülmények között, a gazdasági élet oly nagy változatai mellett, amiket nap-nap mellett tapasztalunk, oly különös körülmények közé jutott, amelyek mindenesetre szükségessé teszik, hogy élénk szellemű, tekintélyes, nagybefolyású egyének álljanak az Egyesület élén. Hogy az Egyesület érdekeit minden irányban megvédhessük, most már nem térhetünk ki az elől, hogy az Országos Erdészeti Egyesület elnökét, esetleg egyik alelnökét is megválasszuk.

Ebből a célból jöve össze, van szerencsém tisztelettel javasolni, méltóztassék szavazatszedő bizottságot kiküldeni, mert alapszabályaink értelmében egyhangu választásnak, közfelkiáltással, nincs helye, csakis titkos szavazásnak.

Tisztelettel bejelentem, hogy az igazgató-választmány tegnap tartott ülésén az elnöki helyre *Ghillány* Imre báró őexczellenciáját, az ekként megüresedő első alelnöki tisztre pedig *Széchenyi* Bertalan gróf őexczellenciáját hozta javaslatba. (Élénk éljenzés.)

Szünet után *Draskovits* József főerdőtanácsos, a szavazatszedőbizottság elnöke jelenti, hogy elnökké egyhangulag *Ghillány* Imre báró, helyette I. alelnökké pedig *Széchenyi* Bertalan gróf választattak meg. (Zajos éljenzés.)

Kaán Károly alelnök: Ezek szerint *Ghillány* Imre báró őexczellenciáját egyhangulag megválasztott elnöknek és *Széchenyi* Bertalan gróf őexczellenciáját szintén egyhangulag megválasztott I. alelnöknek jelentem ki. (Élénk éljenzés.)

Ghillány Imre báró, aki végtelen sajnálatunkra gyengélkedése folytán a mai rendkívüli közgyűlésen jelen nem lehet, engem bizott meg azzal, hogy őt a tisztelt Közgyűlés előtt mentsem ki. Tisztelettel javaslom a t. közgyűlésnek, méltóztassék az elnökséget megbízni, hogy *Ghillány* Imre báró őexczellenciáját elnökké történt megválasztása alkalmából táviratilag üdvözölje. (Helyeslés.)

Tisztelettel javaslom továbbá, hogy *Széchenyi* Bertalan gróf őexczellenciájáért, aki az épületben tartózkodik, küldöttség menjen. (Helyeslés.)

Felkérem *Majláth* József gróf őexczellenciája elnöklete alatt *Waldbott* báró és *Kiss* Ferencz őméltóságáikat, sziveskedjenek őexczellenciáját a közgyűlésre meghívni.

(Szünet után.)

(*Széchenyi* Bertalan gróf I. alelnök a küldöttség kíséretében a tagok zajos éljenzése közben a terembe lép. A tagok felállnak.)

Kaán Károly II. alelnök: Nagyméltóságu Gróf Ur, Kegyelmes Uram! Van szerencsém Exczellenciádat, mint az Országos Erdészeti Egyesület egyhangulag megválasztott I. alelnökét teljes tisztelettel üdvözölni. Az Országos Erdészeti Egyesület minden pártpolitikától távol áll és tiszteletben tartva tradícióit, egyedül és kizárólag az erdő és az ehhez fűződő gazdasági érdekeknek él. Nagy örömmel látja az Egyesület Exczellenciádat a vezetőség tagjai között az I. alelnöki székben, mert Exczellenciád kiváló egyénisége, az erdő és az ahhoz fűződő gazdasági érdekek iránti nagy szeretete teljes biztosítékot nyújtanak nekünk arranézve, hogy Exczellenciád ama érdekeknek, amelyekért az Országos Erdészeti Egyesület küzd, hű gondozója lesz. (Élénk éljenzés.) Méltóztassék e megbízást olyan szívesen fogadni, amilyen tisztelettel, szeretettel és lelkesedéssel választottuk meg Exczellenciádat és akkor biztos

vagyok afelől, hogy ez az Egyesület, amely nemes célokat tűzött ki maga elé, a jövőben is boldogulni és virulni fog. Az Uristen éltesse! (Zajos éljenzés.)

Széchenyi Bertalan gróf I. alelnök: Tisztelt Közgyűlés! Amidőn engem alelnöküknek megválasztottak, teljes tudatában vagyok annak és megrögzíteni kívánom azt, hogy nem szakembert kerestek, nem érdemekben gazdag egyént kívántak ideállítani, hanem kerestek az erdőbirtokosok sorából olyan valakit, akiben biztosítva látják az erdő- és az ezzel összefüggő ügyek iránti szeretetet és akiben eme nehéz, válságos időkben támaszra találjanak.

Biztosítom Önöket, Uraim és ígéretet tehetek arra, hogy teljesen tudatában vagyok és teljesen méltányolni is tudom azt, hogy az Országos Erdészeti Egyesület, szegény Csonka-Magyarországnak eme fontos faktora, messzemenő támogatást érdemel.

Biztosítom Önöket, Uraim, hogy én teljes odaadással fogom támogatni az Egyesület és a magyar erdőgazdaság ügyét és arra törekszem, hogy az Egyesület üdvös működését a jövőben is sikeresen folytathassa.

Elődeim az alapos szakismeret oly bőségére és oly gazdag tevékenységre hivatkozhattak, hogy alig találom és nem is gondolom magamat érdemesnek arra, hogy köztük helyet foglalhassak és csupán az erdő iránti nagy szeretet és az Egyesület válságos helyzete érlelte meg bennem azt az elhatározást, hogy ezt a helyet egyáltalán elfoglaljam.

Köszönöm a megválasztást és ígérem, hogy minden erőmmel oda fogok hatni, hogy az Egyesület virágozzék és továbbhaladhasson.

Önök Uraim, akiknek alkalmuk volt itt működni, mikor az Egyesület még Nagymagyarországon munkálkodott, óriási kiterjedésű erdőbirtokokban szereztek azon tapasztalatokat, melyekkel e téren is magas kulturhelyet biztosítottak nekünk. A jövőben erre az új generációnak még nincs lehetősége. Kérem Önöket t. Uraim, hogy azokat a gazdag tapasztalatokat, amelyeket eddig gyűjtöttek, hasznosítsuk szegény hazánk érdekében és tartsák fenn azt a végtelen szeretetet, melyet ebben az Egyesületben és az erdészeti körében hazánk és az erdő iránt találtam, hogy a jövő generáció is tanulhasson s erőt merithessen és fokozott erővel

szolgálhassa azokat a célokat, amelyekért az Egyesület létesült. (Zajos éljenzés.)

Kádn Károly II. alelnök: Ezzel az elnökválasztási aktus befejeztetvén, áttérhetünk a rendkívüli közgyűlés tárgysorozatának 2. pontjára, az alapszabályok módosításának kérdésére.

A *titkár* kéri a közgyűlést, hogy az alapszabályok módosításától, amely csupán a tagdíjak emeléséből állott volna, tekintsen el, mert egy időközben megjelent belügyminiszteri rendelet szerint ebben az esetben az alapszabályokat újból ki kellene nyomatni, ami elviselhetetlenül nagy költségekkel járna. A tagdíjak helyett tehát csupán a pótdíjak lennének emelendők. Erre nézve előterjesztése így szólt:

Igen tisztelt Közgyűlés! Az Egyesület általános anyagi helyzete, melyet a tárgysorozat következő pontja szerint leszek bátor ismertetni, meglehetősen nehéz és sulyos. Itt talán, ahol csak a pótdíjak emeléséről van szó, elegendő, ha az Egyesület közlönyének előállítási költségeiről beszélek, mert minimális követelmény, hogy a tag- és pótdíjak legalább az Erdészeti Lapok előállítási költségeit fedezzék megközelítően. Az Erdészeti Lapok szétküldött példányai után számítva egy példány (évfolyam) önköltsége az 1921. évben 169 K volt.

Az igazgató-választmány javaslata ennek alapján az, hogy az alapszabályszerűen megállapított 20 K évi tagdíjon felül a rendes tagok 140 korona pótdíjat fizessenek, összesen tehát a tagdíj és a pótdíj 160 koronában állapíttassék meg.

Az alapító tagoknál pedig, akik egy bizonyos tőkét adtak az egyesületnek, amely tőke nemcsak a momentán, hanem a mindenkori szükséglet részbeni fedezésére is szolgál, az igazgató-választmány méltányosnak találta azt, hogy a 140 koronás pótdíj helyett 120 korona pótdíj állapíttassék meg. A rendes tagdíjat itt pótolja az alapítványi kamat.

Az eddigi megállapodások szerint a 2000 koronánál kevesebbet alapított alapító tagoktól tehát évi 120 korona pótdíjat kérnénk be.

Az ország pénzügyi viszonyainak bizonytalansága még egy további határozat kimondását is ajánlatossá teszi, t. i. azt, hogy abban az esetben, ha más módon az egyesület anyagi helyzetén

érdemlegesen nem sikerülne segítenünk, az igazgató-választmány a közgyűlés összehívása nélkül is legyen feljogosítva évközben a pótdíjakat módosítani. Mindez olyan dolog, amihez az igazgató-választmány csak végső szükség esetében nyulna, egyébként az évforduló alkalmával tartani szokott rendes közgyűlésen a tagok összessége határoz afelett, hogy a pótdíjak megmaradjanak-e, vagy módosuljanak.

Nekem az a meggyőződése, hogy a további pontban tárgyalandó javaslat az egyesület anyagi helyzete javításáról feleslegessé teszi azt, hogy a pótdíjak későbbi nagymérvű emelése szükségessé váljék.

Méltóztassék ennél fogva határozatilag kimondani, hogy a rendes tagok pótdíja az eddigi 40 koronáról évi 140 koronára emeltessék, az alapító tagoké pedig évi 120 koronára és méltóztassék felhatalmazni az igazgató-választmányt, hogy szükség esetén módja legyen a pótdíjakat évközben is emelni.

Elnök, minthogy ellenvetés nincs, ezt határozatilag kimondja.

Következett a tárgysorozat harmadik pontja: az egyesület anyagi helyzetének megvitatása.

Bund Károly titkár: Igen tisztelt Közgyűlés! Az Egyesület anyagi helyzetére vonatkozólag nagy vonásokban a következő képet tárhatom a t. Közgyűlés elé. Talán nem felesleges, ha röviden felemlitem a múlt év pénzügyi eredményeit is. A múlt évben tulajdonkép 198.864 korona pénztári hiányunk volt, ha csak az Egyesület rendes, normális bevételeit tartjuk szem előtt. Ennek daczára mi nem kerültünk abba a kellemetlen helyzetbe, hogy adosságokból kellett volna ezt fedeznünk, mert felhasználtuk az 1921. évben az erdőbirtokosok köréből befolyt 41.038 K-t, a létben levő adományokból 52.500 K-t, végül az alföldi akció terhére 104.925 K-t, ezzel elsősorban magát az alföldi akciót szolgálván és az Egyesület támogatása egyfelől az Erdészeti Lapok ide tartozó költségeinek, másfelől a fűtési, világítási költségek részben való fedezéséből állt.

Az Erdészeti Lapok 1921. évi mérlege a következő:

Előfizetési díjakból, hirdetési díjakból, az Erdészeti Lapok állami segélyéből és a tagdíjak ideszámított fele részéből az összes bevétel 133.124 korona. Ezt terheli a személyzeti kiadásnak körülbelül

$\frac{1}{3}$ -a, kereken 20.000 K, a papírszükséglet 50.000 K, a nyomdaköltség 115.085 K, úgy, hogy az összes kiadások 198.600 koronát tesznek ki, az Erdészeti Lapok deficitje 52.465 korona volt a múlt évben.

Már a folyó évben a nyomdai és papírárak emelkedése következtében sokkal súlyosabb a helyzet. 550 oldal terjedelmet véve alapul, egy oldal 520 K-ba kerül. 1200 példányt küldünk szét. A költséget szétosztva, egy példányra 250 K esik, amit az eddig fizetett 20 K tagsági és 40 K pótdíj már egyáltalán nem fedez. Tisztelettel meg kell jegyezmem, hogy valamivel nagyobb példányszámban jelentetjük meg az Erdészeti Lapokat, számot vetve azzal, hogy ha a postai forgalom az utódállamokkal valahára felszabadul, akkor az elszakadt részekben maradt tagjaink a lapra igényt fognak tartani, amit alkalmilag ideutazó tagjaink nyilatkozataiból következtetnünk kell.

Megjegyzem, hogy ez körülbelül 300—350 példánytöbbletet jelent, ami nem okoz nagy túlköltséget, mert a nyomda természetesen az első ezer példányból hozza be a maga költségeinek zömét, a többi példány lényegileg véve a papírba kerül, mert a nyomda technikai berendezéseinek szempontjából mindegy, hogy ezer, vagy ezethatszáz példányt nyomnak-e.

Az Egyesület vagyoni helyzetére térve át, itt először az Egyesület székházát kell tárgyalnunk. Leltári értéként 400.000 K-t tartunk nyilván, a tényleges befektetést. Ez kicsinynek látszó összeg, de semmi hasznunk se lenne belőle, ha valami fiktív nagy összeget vennénk helyette, mert a ház jövedelmezősége ezzel egyáltalán nem javulna. A ház jövedelmet tulajdonkép egyáltalán nem hoz. Számításba véve az egyesületi helyiségek és a természetben élvezett lakások egyenértékét is, úgy állunk, hogy 71.000 K bevétellel 71.000 K kiadás állt szemben a múlt évben. Alig remélhető, hogy a lakberek várható emelése lényeges változást hozna létre, mert kevés a székházban a lakás és bizonyára nagyobb mértékben emelkednek a javítási költségek.

Az egyesület alaptökeje az alapító tagok által befizetett, vagy kötvényben biztosított összegekből áll és kerek számban 373.000 koronát tesz ki. Ezek közül 26.000 korona van még kötvényben

és 133.000 korona hadikölcsönben, úgy hogy ez sem tekinthető teljes összegében reális alaptőkének.

Az egyesületi nyugdíj alaptőkéje 158.000 korona. Ez feltétlenül kevés ahhoz, hogy esetleg felmerülő nyugdíjigények fedeztessenek belőle. Ez szükségessé teszi, hogy az eddigi 4000 koronás hozzájárulás megfelelően felemeltessék.

Az 1921. évben az erdőbirtokosok és részben fakereskedők és faiparvállalatok köréből befolyt önkéntes adományok összege 41.000 korona volt. A régebben gyűjtött adományokból még 83.592 K áll rendelkezésre, amely összeg nem lesz elegendő a ház után fizetendő vagyonszállás fizetésére, ami körülbelül 120.000 koronát fog kitenni. Ez az összeg tehát feltétlenül konzerválandó ezen állami járulék részben való fedezésére.

Igen tisztelt közgyűlés! Ha egy reális költségvetést törekszünk elérni, akkor arra az eredményre jutunk, hogy az egyesület bevételei 320.000 koronát, illetve a tagdíjemelésekkel együtt 350.000 koronát tésznek ki. Ezek a rendes bevételek; a rendkívüli adományoktól eltekintek.

A kiadások során az igazgató-választmány tegnapi ülésében elismerte azt, hogy az egyesület személyzetének járandóságai messze alatta vannak azon igényeknek, amelyeket a mai életviszonyok megkövetelnek. Ennélfogva ezek javításra szorulnak. Tulajdonképpen a személyzetnek csak két tagja állandó, csak rólam és az egyesületi szolgáról van szó, a többi tisztviselő csak mellékfoglalkozást űz. Ha ezen két egyénnél az állami személyzet javadalmasítását tartjuk szem előtt és egyébként az Erdészeti Lapokra eddig fordított összeget 400.000 K-ra emeljük, hogy így legalább némileg gondoskodjunk arról, hogy a lap érdemlegesebb tartalommal és az erdészeti szakhoz méltó terjedelemben jelenjék meg, — akkor tisztelt Közgyűlés, arra a végeredményre jutunk, hogy a mai koronaérték mellett az évi szükséglet körülbelül 1,200.000 K.

Ezzel szemben rendes bevételként 350.000 K áll, tehát nagyjában 850—900.000 korona az évi hiány, aminek fedezéséről gondoskodni kell.

Az igazgató-választmány tegnapi ülésében behatóan foglalkozott ezzel a kérdéssel és nem tudott más konkluzióra jutni, mint hogy azt határozta és jóváhagyó tudomásvétel végett azt

javasolja a tisztelt Közgyűlésnek, hogy az Egyesület anyagi helyzetének szanálása céljából elsősorban az ország erdőbirtokosaihoz szándékozik fordulni, az erdőbirtokosokhoz főként azért, mert az ő támogatásuk biztosítja elsősorban az Egyesületnek minden tekintetben fenntartandó függetlenségét, kérve őket, hogy ki-ki tehetségéhez, erdejének nagyságához és jövedelmezőségének mértékéhez képest járuljon hozzá az egyesület kiadásainak fedezéséhez.

Ezzel a kérdéssel párhuzamosan egy másik kérdés is merült fel. Az Egyesület régebbi tevékenységének egyik főmozzanata az erdészeti szakkönyvek kiadása volt. Régebben ez minden nehézség nélkül az évi költségvetés keretében volt keresztülvihető, az oda felvett 6—8000 K lehetővé tette, hogy vastag könyveket, pl. az erdészeti oklevéltár 3. kötetét, érdemleges nagy műveket adhassunk ki. Ma ez a költségvetés keretében nem valósítható meg, hanem szükséges lesz egy külön alapot, jobban mondva forgótőkét létesíteni, amely ismét lehetéssé tegye, hogy az egyesület ezen elsőrangú feladatát újból teljesíthesse. Ma az a szomorú helyzet áll fenn, hogy még az erdészeti zsebnaptárt sem tudjuk kiadni. Hogy ezen a téren kedvező változás álljon be, párhuzamosan az előbbi gyűjtéssel, egy másik gyűjtést is kell rendeznünk.

— Azt hiszem, méltán számíthatunk ebben a fakereskedelem és a faipar köreire is. Ennek célja egy megfelelő nagyságu forgótőkét biztosítani, hogy az egyesület könyvkiadási tevékenységét ismét megindíthassuk.

Mindezek mellett fennmarad, ha a földmivelésügyi kormányzat mindenkori vezetője úgy kívánja, az alföldi akció czimén nyert támogatás, ami azonban természetesen magára az alföldi akcióra szorítkozik.

A tegnapi igazgatóválasztmányi ülés határozatából azt javaslom, méltóztassék kimondani, hogy az igazgató-választmánynak az Egyesület anyagi helyzete javítására és a könyvkiadás forgótökéjének gyűjtésére vonatkozó javaslatát a közgyűlés helyeslőleg fogadja és méltóztassék az igazgató-választmányt felhatalmazni, hogy a rendkívüli idők tartamára a személyzeti járandóságot szükség esetében költségvetési év közben is az Egyesület anyagi helyzetéhez képest és a mindenkori viszonyoknak megfelelően módosíthassa.

Ezt az utóbbi határozatot az a körülmény teszi szükségessé, hogy az Egyesület személyzetének javadalmazása olyan alacsony, hogy a folyó évben, amikor a kellő anyagi eszközök fognak rendelkezésre állani, elkerülhetetlenül szükséges, hogy az eddigi állapotokon változtatás történjék. (Helyeslés.)

Elnök: Ha nincs észrevétel, akkor határozatilag kimondom, hogy az Országos Erdészeti Egyesület rendkívüli közgyűlése az Egyesület anyagi helyzetének javítására és a könyvkiadásnak gyűjtés útján való fedezésére vonatkozólag tett javaslatot elfogadja és egyúttal felhatalmazza az igazgató-választmányt, hogy az Egyesület tisztviselőinek javadalmazását drágasági segély alakjában a rendkívüli idők tartamára, szükség esetén a költségvetési év tartama alatt is és anyagi helyzetének megfelelően módosíthassa és javíthassa.

A programm ezzel ki van merítve. Indítványok nincsenek felvéve a tárgysorozatba, ennél fogva ezek iránt kérdést sem teszek.

Megköszönve az egyesület tisztelt tagjainak szives megjelenését, a rendkívüli közgyűlést bezárom. (Élénk éljenzés.)

KÜLÖNFÉLÉK.

Földi János

Mult hó 27-én kísértük a farkasréti temetőben utolsó útjára *Földi* János ny. min. tanácsost, az Országos Erdészeti Egyesület alapító tagját. Benne az idősebb erdőtisztai generáció egyik ismert alakja vált ki az élők sorából, aki különösen az erdészeti építkezések terén volt elismert szaktekintély. Számos műszaki létesítménye a hajdani kincstári erdőgazdaságnak fűződik az ő nevéhez és valamennyiünk élénk emlékezetében van az 1896. évi millenáris, az 1900. évi párisi kiállítás, az 1910. évi bécsi vadászati kiállítás erdészeti, illetőleg magyar csoportjainak izléses és műértő rendezése, amely mind *Földi* János tervei szerint és az ő vezetése alatt jött létre.

Földi János 1854. április 21-én Liptóujváron született és 1875. június havában lépett az államerdészet szolgálatába. A zsar-